

Να μην ξεχάσουμε την Κωνσταντίνα

Ευθύνες για τη δολοφονική επίθεση κατά της Κωνσταντίνας Κούνεβα καταλόγισε στην εργοδότη εταιρεία ΟΙΚΟΜΕΤ με απόφαση (5/7/13) το Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιά, επιδικάζοντας στην εταιρεία το ποσό των 250.000 ευρώ. Μάλιστα, από τα χρήματα αυτά, τα 80.000 ευρώ είναι άμεσα καταβλητέα. Κάπως έτσι ξαναήρθε στην επιφάνεια η επίθεση στην Κ. Κούνεβα. Μια γυναίκα μετανάστρια που δεν φοβήθηκε να αγωνιστεί οργανωμένα μέσα από το σωματείο της για τα δικαιώματά της. Ακριβώς για αυτό χτύπησαν την Κωνσταντίνα.

Αμέσως μετά την επίθεση δημοσιεύτηκε μία έρευνα του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ σχετικά με τις συνθήκες εργασίας στον κλάδο καθαρισμού. Μια έκθεση που προφανώς πέρασε στα ψιλά και έχει αφεθεί να σαπίζει στην λήθη. Το ελάχιστο που έχουμε να κάνουμε είναι να μην αφήσουμε την λήθη να κερδίσει. Η συγκεκριμένη έρευνα πρέπει να διαβαστεί και να ξαναδιαβαστεί. Χωρίς να ξεχνάμε ότι αναφέρεται σε συνθήκες που διαμορφώθηκαν στις καλές μέρες του «ελληνικού καπιταλισμού». Οι εργολαβίες και τα υπόλοιπα που αναφέρονται είχαν «ανακαλυφθεί» πολύ πριν το μνημόνιο. Η επιλεκτική εσωτερική υποτίμηση που είχε τότε ξεκινήσει σε επί μέρους κλάδους ειδικά ενάντια στους μετανάστες/στρίες και τους νέους/ες σήμερα αποτελεί τον κανόνα. Αυτό τον κανόνα καλούμαστε λοιπόν να ανατρέψουμε.

Επιλέξαμε να αναδημοσιεύσουμε τόσο το σύνολο της έκθεσης όσο και ένα μικρό χαρακτηριστικό απόσπασμα από το τρίτο μέρος που περιέχει μαρτυρίες. Το μέρος δηλαδή που χρειάζεται γερό στομάχι...

Μαρτυρίες...

Παραβιάσεις της νομοθεσίας όπως καταγράφονται από το ΣΕΠΕ και τις καταγγελίες των συνδικάτων και των εργαζομένων

"Γράφω εγώ για όλους μας που ζούμε σε ένα εργασιακό καθεστώς άθλιο. Τι άλλο μπορείς να πάθεις; Ανασφάλιστος δουλεύεις, απλήρωτος είσαι, κινδυνεύεις ανά πάσα στιγμή και από πάνω έχεις και την απειλή, την ψυχολογική βία της απόλυσης ... Στο σύνολό μας ζούμε υπό αυτές τις συνθήκες. Ποιος επιλέγει για μένα και τον καθένα να ζούμε έτσι; Ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα; Είμαστε καθαριστές, μαζεύουμε σκουπίδια, αλλά και αυτά άμα τα ανακυκλώσεις είναι χρήσιμα. Αισθάνομαι ότι δεν υπάρχω, είμαι κάτι πιο κάτω από σκουπίδι, αλλά όσους και αν ρώτησα δεν μου είπε κανείς τι είμαι. Μήπως ξέρετε εσείς ρε παιδιά;"

Μισθολογικά ζητήματα

Τα παραδείγματα εργολάβων καθαριότητας που παραβιάζουν κατάφωρα τη νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας είναι πάρα πολλά. Υπάρχει περίπτωση όπου εταιρία καθαρισμού που απασχολούσε 80 εργαζόμενους σε δημόσιο νοσοκομείο τους είχε αφήσει απλήρωτους για 4 μήνες. Οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε επίσχεση εργασίας και έπειτα από έλεγχο του ΣΕΠΕ διαπιστώθηκε ότι αμείβονταν με 350 ευρώ, ενώ αναγκάζονταν να

υπογράφουν εξοφλητικές αποδείξεις ότι ελάμβαναν 600 ευρώ. Έπειτα ανέλαβε νέος εργολάβος. Ο νέος εργολάβος απέλυσε σταδιακά όλους τους παλιούς εργαζομένους...

"Είμαι εργαζόμενη στο νοσοκομείο ... μαζί με 80 συναδέλφους ... Ήρθε η Επιθεώρηση να κάνει έλεγχο μετά από καταγγελία που κάναμε μέσω του σωματίου. Η καταγγελία έγινε γιατί είμαστε απλήρωτοι 4 μήνες. Στον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι παίρναμε 350 ευρώ με δύο ρεπό και μας έβαζε να υπογράφουμε για 600 ευρώ ότι παίρναμε. Μετά από αυτό σιγά-σιγά απολυθήκαμε".

Κοινωνική ασφάλιση

"Δεν το πιστεύω, δουλεύω 6 ώρες την ημέρα, αναπνέω όλες τις αναθυμιάσεις και διαπιστώνω ότι έχω μικτά ένσημα. Ρωτάω και μου λένε κάνεις διάλειμμα και πέφτεις κάτω από τις 30 ώρες. Ποιος το είπε αυτό, πότε κάνω διάλειμμα; Σχολάω στις 3 μετά τα μεσάνυχτα, πότε κάνω διάλειμμα; Και δεν φτάνει αυτό, έχω και τις ορέξεις του καθενός που αν δεν είμαι ευγενική, ξέρετε τι εννοώ, με κυνηγούν, μου κόβουν δουλειά και μου κρατάει ο εργολάβος χρήματα από τα πολλά που μου δίνει ... Έλεος, δεν υπάρχει Θεός;"

Σύμφωνα με τον κανονισμό του ΙΚΑ, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα υπάγονται στην ασφάλιση για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα μόνο στην περίπτωση που απασχολούνται από 30 ώρες την εβδομάδα και άνω ή στην περίπτωση που, ανεξαρτήτως του χρόνου απασχόλησης, προσφέρουν την εργασία τους σε εκπαιδευτήρια και σε νοσηλευτικά ιδρύματα.

Υπάρχει περίπτωση εταιρίας καθαρισμού που, ενώ μέχρι τα μέσα του έτους 2006 ασφάλιζε τους εργαζομένους της στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, μετά από την κατάρτιση της τελευταίας τριετούς σύμβασης ανάθεσης έργου, εμφανίζει τους εργαζομένους να εργάζονται πέντε ώρες την ημέρα και πέντε ημέρες την εβδομάδα, αν και συνεχίζουν να παρέχουν εξάωρη εργασία επί έξι ημέρες την εβδομάδα, με το εφεύρημα του διαλείμματος μιας ώρας στην εξάωρη απασχόληση και των οκτώ ρεπό το μήνα.

Αποτέλεσμα αυτής της μεθόδευσης είναι να βρεθούν οι εργαζόμενοι να ασφαρίζονται με μικτά ένσημα αντί για βαρέα και ανθυγιεινά, αφού η εργασία τους είναι φαινομενικά κάτω των τριάντα ωρών την εβδομάδα και να μειωθούν οι αποδοχές τους. Το ωριαίο διάλειμμα επιβάλλεται μάλιστα σε δέκα λεπτά ανά ώρα εργασίας, ώστε κανείς εργαζόμενος να μην μπορεί να απομακρυνθεί από τον τόπο της εργασίας του και να συνεχίζει να εργάζεται, όπως και γίνεται στην πράξη, προκειμένου να ανταποκριθεί στο έργο καθαρισμού τεράστιων επιφανειών και χώρων.

Υγιεινή και ασφάλεια στην εργασία

"Τι σημαίνει υγιεινή και ασφάλεια; Ρωτάω για να μάθω μήπως ξέρει κανείς να το πει και στον εργολάβο. Ελάτε στα ναυπηγεία να καθαρίσετε μέσα στα πλοία και να σε πληρώνουν με 500 ευρώ να δουλεύεις μέχρι το βράδυ ανασφάλιστη και η διοίκηση να κάνει τα στραβά μάτια. Αισθάνομαι ότι κάτι πληρώνω στη ζωή μου αλλά δεν ξέρω τι είναι αυτό".

"Δεν αντέχω πια αυτή την αδικία. Έλεος. Πληρώνομαι και νιώθω ότι είμαι ζητιάνα και μου δίνουν ελεημοσύνη. Έχω σακατευτεί, πονάω παντού και η ανταμοιβή μου και η αμοιβή μου είναι ένσημα μικτά αντί βαρέα, αποδοχές κάτω από τη συλλογική σύμβαση εργασίας, ρεπό που αναγκάζομαι να δουλεύω μήπως και πάρω παραπάνω για να ανταπεξέλθω στις υποχρεώσεις μου. Δυστυχώς όμως αναγκάζομαι να δουλεύω και πρωί στα σπίτια. Ήθελα να ήξερα πόσο ακόμα θα αντέξω αυτή την αδικία. Πόσο θα αντέξει το κορμί μου. Είμαι 45 χρονών και έχω σοβαρότατα προβλήματα υγείας."

"Μόλις βγήκα από το νοσοκομείο ... Ο εργολάβος για να κάνει οικονομία αραίωνε τα φάρμακα ... Άνοιξα το μπιτόνι και κατάπια όλες τις αναθυμιάσεις. Νοσηλεύτηκα 20 μέρες. Δεν μπορώ να ξανα-δουλέψω. Δεν φτάνει αυτό, απειλούμαι από τον εργολάβο να μην καταγγείλω γιατί θα μου κάνει κακό. Δεν φοβάμαι αλλά λυπάμαι τους συναδέλφους μου που δουλεύουν σε άθλιες συνθήκες και η ... (κρατική επιχείρηση) δεν ενδιαφέρεται καθόλου. Νομίζω ότι είναι υπεύθυνη για την ασφάλεια των εργαζομένων και για τον εργολάβο που απασχολεί αλλοδαπούς ανασφάλιστους".

Οι εργαζόμενοι καθαριστές και καθαρίστριες στις εγκαταστάσεις νοσοκομείων περιγράφουν τις συνθήκες εργασίας ως μεσαιωνικές. Υπάρχει ειδικό νομοθετικό πλαίσιο (ΚΥΑ ΗΠ 37591/2031) που προβλέπει ότι τα νοσοκομεία οφείλουν να συντάξουν Εσωτερικό Κανονισμό Διαχείρισης Επικίνδυνων Ιατρικών Αποβλήτων και ότι οι νοσηλευτές και τα συνεργεία καθαρισμού πρέπει να εκπαιδευτούν για τον τρόπο αποκομιδής των απορριμμάτων, τα μέσα και τους τρόπους ενδονοσοκομειακής μεταφοράς τους και προσωρινής αποθήκευσής τους σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους εντός του νοσοκομείου, το οποίο δεν εφαρμόζεται. Μαρτυρίες εργαζομένων αναφέρουν ότι αναγκάζονται να καθαρίζουν χωρίς προφυλάξεις τα χειρουργεία και μετά τους στέλνουν να καθαρίσουν τα μαγειρεία και στη συνέχεια τους θαλάμους με τα πρόωρα νεογνά, ότι αποθηκεύουν και διανέμουν ακόμα και τα φάρμακα, ενώ μεταφέρουν ασκούς με αίμα, ακόμα και απορρίμματα των χειρουργείων που μπορεί να είναι ακρωτηριασμένα μέλη ή μέλη από ανθρώπινα όργανα και όλα αυτά γίνονται εν γνώσει των διοικήσεων των νοσοκομείων.

Πολλά είναι τα ατυχήματα από τρυπήματα και κοψίματα γιατί τα γάντια που δίνονται είναι χειρουργικά και όχι πλαστικά. Αναφέρεται μάλιστα περίπτωση εργαζόμενης που κόλλησε AIDS μετά από τρύπημα κατά τη μεταφορά απορριμμάτων και περίπτωση εργαζομένου που μετέφερε ανθρώπινο μέλος από το χειρουργείο στη χωματερή μέσα 41 σε σακούλα με το λεωφορείο (!). Εργαζόμενοι καθαριστές και καθαρίστριες στις εγκαταστάσεις φυλακών, λιμεναρχείων και αεροδρομίων αναφέρουν ότι έχουν υποχρεωθεί να καθαρίσουν κελιά την ώρα που βρίσκονται μέσα κρατούμενοι.

"Μπαίνω στο χειρουργείο και μαζεύω όλα τα υπολείμματα από τα χειρουργεία. Καθαρίζω όλα τα μηχανήματα. Τόλμησα και είπα ότι δεν είναι δική μου δουλειά. Μου έδειξαν την πόρτα, τι να κάνω; Είμαι μόνη μου με δυο παιδιά, πληρώνω ενοίκιο. Άντε και φεύγω και καταγγέλλω. Ποιος θα με πάρει αφού οι συνάδελφοί μου που απολύθηκαν ακόμα να βρουν δουλειά. Μπαίνουν στη μαύρη λίστα".

Πολλά είναι επίσης τα παραδείγματα εργατικών ατυχημάτων και απάνθρωπης εργοδοτικής συμπεριφοράς. Υπάρχει περιστατικό όπου εργαζόμενος σε εταιρία μαζικής μεταφοράς χειριζόταν μηχανή που γυαλίζει τα πατώματα. Δεν ήταν εκπαιδευμένος και η μηχανή ήταν χαλασμένη. Η μηχανή πήγε να του πέσει ..... και στην προσπάθειά του να τη συγκρατήσει σπάσανε τα αγγεία των χεριών του. Δεν μιλούσε ελληνικά και δεν ήξερε που να απευθυνθεί. Το βίντεο που κατέγραφε τον χώρο δεν βρέθηκε. Την επόμενη μέρα

απολύθηκε.

"Συνάδελφε γράφω για σένα αφού εσύ δεν μπορείς και εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο. Έκανες μηχανή στο ... και ήταν χαλασμένη, το ήξεραν αλλά δεν τους ένοιαζε. Ήταν βράδυ γιατί νύχτα δούλευες, ακούμε ότι κάποιος χτύπησε. Μάθαμε ότι ήσουν εσύ. Έπεσε η μηχανή ..... και για να μην σε μαλώσουν και σε απολύσουν προσπάθησες να την κρατήσεις, έσπασαν τα αγγεία σου και σήμερα είσαι ανάπηρος, δεν μπορείς να δουλέψεις. Που να είσαι; Πως περνάς; Πάντα θα σε θυμάμαι. Το θράσος ήταν τέτοιο και όλοι σκέπασαν το γεγονός και σε απέλυσαν. Σε ποιόν να μιλήσεις; Αφού δεν ήξερες λέξη ελληνικά".

Απολύσεις

"Δουλεύω στο ... σε πολύ άσχημες συνθήκες. Επειδή ήμουν εκτεθειμένη στα ρεύματα αρρώστησα με πνευμονία. Ο επόπτης μου είπε ότι αν πάω στο γιατρό να πάρω άδεια θα με απολύσουν. Έφτασα να δουλεύω με 40 πυρετό, ώσπου μια μέρα λιποθύμησα. Δεν πήγα στο γιατρό, παρόλα αυτά με απέλυσαν επειδή δεν δούλευα. Ήρθα να με βοηθήσετε για δουλειά γιατί όπου πήγα δεν με παίρνουν γιατί όπως μου είπαν έκανα λάθος που πήγα στο ΣΕΠΕ μετά την απόλυση για τις διαφορές που είχα μισθολογικά και στο ΙΚΑ γιατί δούλευα 7 ώρες και με ασφάλιζε με μικτά και όχι με βαρέα."

"Απολυθήκαμε γιατί διεκδικήσαμε τα δικαιώματά μας, αλλά δεν σκύβουμε το κεφάλι, θα συνεχίσουμε τον δικαστικό μας αγώνα. Λυπόμαστε όμως για τους συναδέλφους μας που είναι 55 χρονών και δεν μπορούν να βρουν δουλειά".

"Αν ο επόπτης με συμπαθεί και τον εξυπηρετώ σε αυτά που θέλει τότε είμαι καλή και τίποτα να μην κάνω. Αν είμαι καλή στη δουλειά μου αλλά αντιδρώ κιόλας και δεν είμαι και στις ορέξεις του ανά πάσα ώρα και στιγμή απολύομαι χωρίς κανένα λόγο. Μπορεί να πας το πρωί και να σου πει πέρασε στο λογιστήριο για να απολυθείς".

Πολύ συνηθισμένο είναι σύμφωνα με τις μαρτυρίες το φαινόμενο οι εργαζόμενοι που διεκδικούν τα δικαιώματά τους ή αντιστέκονται στην εργοδοτική αυθαιρεσία να απολύονται και να μπαίνουν στη λεγόμενη "μαύρη λίστα" των εταιριών καθαρισμού με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ξαναβρούν δουλειά.

Αναφέρονται ακραίες περιπτώσεις, όπως παραδείγματα εργαζομένων που απολύθηκαν έπειτα από εργατικό ατύχημα ή επειδή αντιστάθηκαν σε προτάσεις σεξουαλικού περιεχομένου, καθώς και περίπτωση εργαζομένης μητέρας που απολύθηκε αφότου η κόρη της, η οποία εργαζόταν στο ίδιο συνεργείο καθαρισμού, δέχτηκε σεξουαλική παρενόχληση από τον επόπτη της και αντέδρασε.

Πρόσφατα καρκινοπαθής απολύθηκε και πήγε σε άλλη εταιρία καθαρισμού και απολύθηκε και από εκεί αφού πήρε τηλέφωνο το νέο εργοδότη ο προηγούμενος εργοδότης. Η αύξηση της ανεργίας των μεγαλύτερων σε ηλικία εργαζομένων, η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, το χαμηλό επίπεδο των κοινωνικών παροχών, η απουσία πολιτικής κινήτρων για την πρόσληψη των μεγαλύτερων σε ηλικία εργαζομένων, το αναιτιολόγητο των απολύσεων καθιστούν το τοπίο για τους εργαζομένους του κλάδου χωρίς υπερβολή εφιαλτικό.

Ελεγκτικοί μηχανισμοί

"Στο ... η ανασφάλιστη εργασία βασιλεύει. Αλλοδαποί συνάδελφοι χωρίς χαρτιά δουλεύουν από το πρωί ως το βράδυ. Έλεγχοι έγιναν αλλά δεν διαπίστωσαν τίποτα. Και εμείς που δουλεύουμε γελάμε με τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που κρατάνε υποτίθεται στα χέρια τους την εργασιακή μας τύχη. Να τους χαιρόμαστε".

Σεξουαλική παρενόχληση

"Από τις πρώτες μέρες που έπιασα δουλειά στο ..... διαπίστωσα ότι αρκετές κοπέλες ήταν στο έλεος των επιθυμιών και των εντολών ορισμένων υπαλλήλων, οι οποίοι φρόντιζαν να έχουν κολλητούς τους επόπτες των εταιριών στις οποίες δουλεύαμε. Έτσι, εάν τους άρεσε κάποια κοπέλα άρχιζε η πίεση. Πήγαιναν στον επόπτη και του έλεγαν ότι θέλουν να κάνουν παρέα μαζί της. Όταν η γυναίκα δεν ανταποκρινόταν, τότε άρχιζαν να την πιέζουν για να της δώσουν να καταλάβει ποιός κάνει κουμάντο. Συνήθιζαν, λοιπόν, να της σπάνε τα ελάχιστα ρεπό, να της δίνουν να καθαρίσει περισσότερα ..... «κομμάτια» από όσα προέβλεπε η σύμβαση, να τη μεταφέρουν στη νυχτερινή βάρδια. Υπήρχαν κάποιες γυναίκες οι οποίες απλά και μόνο για να μη χάσουν τη δουλειά, άρχιζαν να κάνουν δήθεν τα γλυκά μάτια, να υποκρίνονται. Όμως οι πιέσεις αυξάνονταν όλο και περισσότερο. Τότε οι γυναίκες είχαν δυο επιλογές. Ή να τα βροντήξουν κάτω και να φύγουν, οπότε έμεναν χωρίς δουλειά, ή να ενδώσουν."

"Έπαιρναν τις κοπέλες και τις έκαναν πάσα από 'δώ και από 'κεί. Μέσα στους χώρους δουλειάς! Όταν εγώ πήγα εκεί αυτό ήταν ... πώς να σας το πω! Κάτι σαν τρόπος ζωής και συμπεριφοράς, σαν καθεστώς. Ναι! Έτσι ήταν τότε. Ειδικά άμα έβλεπαν καμιά νοστιμούλα αλλοδαπή, της έκαναν τη ζωή κόλαση. Βλέπετε, αυτές φοβούνταν πολύ περισσότερο από εμάς. Είχαν και το φόβο της απέλασης. Δεν μιλούσαν, επειδή εκτός από τη δουλειά τους θα έχαναν και τα ένσημα, που ήταν τόσο απαραίτητα για να μείνουν στη χώρα μας. Χωρίς δουλειά, δεν έχεις πράσινη κάρτα. Έτσι καμιά δεν μιλούσε. Τα έβλεπα αυτά τα πράγματα και σπάραζαν τα μέσα μου. Οι περισσότερες φεύγαμε σακατεμένες, σωματικά και ψυχικά."

"Δουλεύουμε σε ένα σκλαβοπάζαρο. Από πού να αρχίσει και που να τελειώσει κανείς; Σας είναι τόσο δύσκολο να καταλάβετε ότι υπάρχουν περιπτώσεις γυναικών, ειδικά των μεταναστριών αλλά και ορισμένων ελληνίδων, οι οποίες πιστεύουν ότι για να κρατήσεις αυτή τη ρημάδα τη δουλειά και το αβέβαιο μεροκάματο πρέπει να κάνεις και τα γλυκά μάτια στον επόπτη ή σε όποιον έχει τη δυνατότητα με μια κουβέντα να σε κάνει να χάσεις τη δουλειά σου; Εδώ δεν μιλάνε απλά για σεξουαλική παρενόχληση, αλλά για κάτι χειρότερο. Ο εκβιασμός είναι ωμός. Οι άνθρωποι που έχουν τις εταιρίες έχουν και τα "κονέ" τους. Έτσι γλιτώνουν, έτσι επιβιώνουν. Νομίζουν ότι είμαστε τα σκυλάκια τους και ότι αυτοί είναι θεοί."

Αλλοδαποί/ές εργαζόμενοι/ες

"Μας πήρανε από την Ομόνοια κάτι άνθρωποι και μας πήγαν να καθαρίσουμε σε διάφορα

κτήρια. Μετά από 20 μέρες αναρωτηθήκαμε. Πότε θα μας κάνετε πρόσληψη; Πότε θα πληρωνόμαστε; Τι ισχύει στην Ελλάδα; Χάθηκαν! Πουθενά! Πήγαμε, ξαναπήγαμε στη δουλειά, δεν ήρθαν. Το συνεργείο είχε βάλει αγγελία στην εφημερίδα. Ρωτήσαμε αυτούς που τους είχαν δώσει τα έργα, κανείς δεν έλεγε τίποτε και δεν ήξερε τίποτα. Έτσι είναι στην Ελλάδα;"

"Οι αλλοδαποί, οι μετανάστες, δηλαδή, θα διεκδικήσουν οπωσδήποτε. Δεν υπάρχει περίπτωση να μην διεκδικήσουν. Όταν το μάθουν (ενν. το δικαίωμά τους), θα το διεκδικήσουν ... Γιατί όλες οι καταγγελίες και οι αγωγές και οι περισσότερες αναταραχές μέσα στα έργα και οι ξεσηκωμοί προέρχονται από εκείνους (ενν. τους αλλοδαπούς) ... Οι αλλοδαποί απορροφώνται πολύ εύκολα, βρίσκουν δουλειά εύκολα, γιατί είναι υπ' αριθμόν 1 στην εκμετάλλευση. Δηλαδή θα πάνε πολλές φορές οι ίδιοι, μόνοι τους συμφωνούν να πάνε και χωρίς λεφτά, ένσημα, να δουλέψουν υπερωρίες ... Όπου αυτό μετά το ανατρέπουν. Και αυτό είναι ένα πολύ ωραίο δίλημμα για τον εργοδότη. Λέει ας πούμε μπορεί να μου την κάνει την αγωγή ή όχι; Εγώ στο διάστημα αυτό όμως θα έχω φάει από αυτόν ... (Οι εργοδότες) βέβαια αφού έφαγαν πάρα πολλά, γιατί τους εκμεταλλεύτηκαν πάρα πολύ, τώρα είδαν ότι εκείνοι διεκδικούν, άλλαξε αυτό και έχουν κουμπωθεί. Αλλά τώρα οι Έλληνες δεν πάνε. Δεν πάνε, με 500 ευρώ ποιος θα πάει να δουλέψει;"

Ολόκληρη η έκθεση του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ